

Ewangelia Mateusza

Rozdział 13

1. Owego dnia Jezus wyszedł z domu i usiadł nad jeziorem. 2. Wnet zebrały się koło Niego tłumy tak wielkie, że wszedł do łodzi i usiadł, a cały lud stał na brzegu. 3. I mówił im wiele w przypowieściach tymi słowami: Oto siewca wyszedł siał. 4. A gdy siał, jedne [ziarna] padły na drogę, nadleciały ptaki i wydziobały je. 5. Inne padły na grunt skalisty, gdzie niewiele miały ziemi; i wnet powschodziły, bo gleba nie była głęboka. 6. Lecz gdy słońce wzeszło, przypaliły się i uschły, bo nie miały korzenia. 7. Inne znowu padły między ciernie, a ciernie wybuchały i zagłuszyły je. 8. Inne wreszcie padły na ziemię żyzną i plon wydały, jedno stokrotny, drugie sześćdziesięciokrotny, a inne trzydziestokrotny. 9. Kto ma uszy, niechaj słucha! 10. Przystąpili do Niego uczniowie i zapytali: Dlaczego mówisz do nich w przypowieściach? 11. On im odpowiedział: Wam dano poznać tajemnice królestwa niebieskiego, im zaś nie dano. 12. Bo kto ma, temu będzie dodane, i w nadmiarze mieć będzie; kto zaś nie ma, temu zabiorą nawet to, co ma. 13. Dlatego mówię do nich w przypowieściach, że patrząc, nie widzą, i słuchając, nie słyszą ani nie rozumieją. 14. Tak spełnia się na nich przepowiednia Izajasza: Słuchać będziecie, a nie zrozumiecie, patrzeć będziecie, a nie zobaczycie. 15. Bo stwardniało serce tego ludu, ich uszy stępiały i oczy swe zamknęli, żeby oczami nie widzieli ani uszami nie słyszeli, ani swym sercem nie rozumieli, i nie nawrócili się, abym ich uzdrowił. 16. Lecz szczęśliwe oczy wasze, że widzą, i uszy wasze, że słyszą. 17. Bo zaprawdę, powiadam wam: Wielu proroków i sprawiedliwych pragnęło ujrzyć to, na co wy patrzycie, a nie ujrzeli; i usłyszeć to, co wy słyszycie, a nie usłyszeli. 18. Wy zatem posłuchajcie przypowieści o siewcy. 19. Do każdego, kto słucha słowa o królestwie, a nie rozumie go, przychodzi Zły i porywa to, co zasiane jest w jego sercu. Takiego człowieka oznacza ziarno posiane na drodze. 20. Posiane na grunt skalisty oznacza tego, kto słucha słowa i natychmiast z radością je przyjmuje; 21. ale nie ma w sobie korzenia i jest niestały. Gdy przyjdzie ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, zaraz się załamuje. 22. Posiane między ciernie oznacza tego, kto słucha słowa, lecz troski doczesne i ułuda bogactwa zagłuszają słowo, tak że zostaje bezowocne. 23. Posiane wreszcie na ziemię żyzną oznacza tego, kto słucha słowa i rozumie [je]. On też wydaje plon: jeden stokrotny, drugi sześćdziesięciokrotny, inny trzydziestokrotny. 24. Przedłożył im inną przypowieść: Królestwo niebieskie podobne jest do człowieka, który posiał dobre nasienie na swojej roli. 25. Lecz gdy ludzie spali, przyszedł jego nieprzyjaciel, nasiał chwastu między pszenicę i odszedł. 26. A gdy zboże wyrosło i wypuściło kłosa, wtedy pojawił się i chwast. 27. Słudzy gospodarza przyszli i zapytali go: Panie, czy nie posiałeś dobrego nasienia na swej roli? Skąd więc wziął się na niej chwast? 28. Odpowiedział im: Nieprzyjazyń człowiek to sprawił. Rzekli mu słudzy: Chcesz więc, żebyśmy poszli i zebrali go? 29. A on im odrzekł: Nie, byście zbierając chwast, nie wyrwali razem z nim i pszenicy. 30. Pozwólcie obojgu rósć aż do żniwa; a w czasie żniwa powiem żencom: Zbierzcie najpierw chwast i powiążcie go w snopki na spalenie; pszenicę zaś

zwieźcie do mego spichlerza. **31.** Przedłożył im inną przypowieść: Królestwo niebieskie podobne jest do ziarenka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli. **32.** Jest ono najmniejsze ze wszystkich nasion, lecz gdy wyrośnie, większe jest od innych jarzyn i staje się drzewem, tak że ptaki podniebne przylatują i gnieźdzą się na jego gałęziach. **33.** Powiedział im inną przypowieść: Królestwo niebieskie podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż się wszystko zakwasiło. **34.** To wszystko mówił Jezus tłumom w przypowieściach, a bez przypowieści nic im nie mówił. **35.** Tak miało się spełnić słowo Proroka: Otworzę usta w przypowieściach, wypowiem rzeczy ukryte od założenia świata. **36.** Wtedy odprowadził tłumy i wrócił do domu. Tam przystąpili do Niego uczniowie, mówiąc: Wyjaśnij nam przypowieść o chwacie. **37.** On odpowiedział: Tym, który sieje dobre nasienie, jest Syn Człowieczy. **38.** Rolą jest świat, dobrym nasieniem są synowie królestwa, chwastem zaś synowie Złego. **39.** Nieprzyjacielem, który posiał chwast, jest diabeł; żniwem jest koniec świata, a żeńcami są aniołowie. **40.** Jak więc zbiera się chwast i spala w ogniu, tak będzie przy końcu świata. **41.** Syn Człowieczy pošle aniołów swoich: ci zbiorą z Jego królestwa wszystkie zgorszenia oraz tych, którzy dopuszczają się nieprawości, **42.** i wrzucą ich w piec rozpalony; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. **43.** Wtedy sprawiedliwi jaśnieć będą jak słońce w królestwie Ojca swego. Kto ma uszy, niechaj słucha! **44.** Królestwo niebieskie podobne jest do skarbu ukrytego w roli. Znalazł go pewien człowiek i ukrył ponownie. Uradowany poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił tę rolę. **45.** Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do kupca poszukującego pięknych pereł. **46.** Gdy znalazł jedną drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją. **47.** Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do sieci, zarzuconej w morze i zagarniającej ryby wszelkiego rodzaju. **48.** Gdy się napełniła, wyciągnęli ją na brzeg i usiadłszy, dobre zebrali w naczynia, a złe odrzucili. **49.** Tak będzie przy końcu świata: wyjdą aniołowie, wyłączą złych spośród sprawiedliwych **50.** i wrzucą ich w piec rozpalony; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. **51.** Zrozumieliście to wszystko? Odpowiedzieli Mu: Tak. **52.** A On rzekł do nich: Dlatego każdy uczony w Piśmie, który stał się uczniem królestwa niebieskiego, podobny jest do ojca rodziny, który ze swego skarbca wydobywa rzeczy nowe i stare. **53.** Gdy Jezus dokończył tych przypowieści, oddalił się stamtąd. **54.** Przyszedłszy do swego miasta rodzinnego, nauczał ich w synagodze, tak że byli zdumieni i pytali: Skąd u niego ta mądrość i cuda? **55.** Czyż nie jest on synem cieśli? Czy jego Matce nie jest na imię Mariam, a jego braciom Jakub, Józef, Szymon i Juda? **56.** Także jego siostry czy nie żyją wszystkie u nas? Skądże więc u niego to wszystko? **57.** I powątpiewali o Nim. A Jezus rzekł do nich: Tylko w swojej ojczyźnie i w swoim domu może być prorok lekceważony. **58.** I niewiele zdziałał tam cudów z powodu ich niedowiarstwa.